

РЕШЕНИЕ

№ 2288

гр. София, 19.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6671** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. П. Д. от [населено място],[жк]40Б, вх.Б, ет. 4, ап. 19, чрез адв. Д. от АК- [населено място] и адв. Б. от АК-гр. П., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 613/09.05.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика (ОДОП) – С..

Наведени са аргументи за нищожност на РА, тъй като не може да се установи предметната компетентност на органите, издали РА; липсва надлежно оправомощаване на издателя на ЗВР; не е налице нито една от хипотезите на чл.7, ал.3 ДОПК за изземването на преписката и определянето на нов орган по приходите, който да издаде РА; липсва валидно оправомощаване на издателя на решението за изземване на преписката; неспазване на времевите граници за извършване на ревизията; поради издаването на ЗВР, ЗИЗВР и РА като електронни документи, които не са подписани от издателите им при спазване на всички изисквания за валидно електронно подписване с квалифициран електронен подпис съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 г. и ЗЕДЕУУ. Иска се прогласяването му за нищожен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Д. и Б., поддържа жалбата. Подробно становище по съществото на спора излага в писмени бележки. Счита, че не е ясно дали издателят на ЗВР е бил надлежно оправомощен за издаването ѝ и в коя от предвидените чл.112, ал.2 ДОПК хипотези. Поддържа, че в заповедта неясно е посочен обхватът на ревизията,

като е отразено, че ревизията следва да обхване освен задължения за ДДС за изброените периоди, но и установяване на отговорност по чл.19 ДОПК. На следващо място сочи, че съобразно чл.119, ал.2 ДОПК РА е следвало да бъде издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, а в случая ревизията е възложена от Г. М. В. – Н., а РА е издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и не е ясно на какво основание е извършено заместването. Изтъква, че не е посочено и не е доказано наличието на някоя от хипотезите на чл.7, ал.3 ДОПК, която да обосновава законосъобразно изземване на преписката от компетентния орган по приходите. Твърди се, че РА е издаден след изтичане на продължения срок на ревизията. Оспорва се истинността на подписите, положени от името на органите по приходите в издадените електронни документи ЗВР, РД и РА с доводи, че не отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 г. и ЗЕДЕУУ. При тези съображения моли оспореният РА да бъде обявен за нищожен. Претендира разности.

Ответникът – директорът на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С., чрез процесуалния си представител – юрк. П., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Подробно становище по съществото на спора излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София – град, I отделение, 46-ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № РД-01-822/23.06.2015 г., на осн. чл.11, ал.1, т.1 и ал.3 ЗНАП, вр. с чл.112, ал.2, т.1 и чл.119 ДОПК и директорът на ТД на НАП С., е определил функциите на компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119 ДОПК, считано от 23.06.2015 г., които да се изпълняват от служители (органи по приходите) в сектор „Ревизии“ на отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“, сред които – Г. М. В.-Н. и К. Г. М., двете на длъжност началник сектор „Ревизии“. Със същата заповед двете са определени и за служители, които да изпълняват правомощията на орган по възлагане на ревизии при отсъствие на титуляра.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220515005515-020-001/ 14.07.2015 г., издадена от Г. М. В.-Н., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на Н. П. Д. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Колори маркет“ ЕООД за данък върху добавената стойност за периоди 01.10.2014 г.-31.10.2014 г. и 01.12.2014 г. - 28.02.2015 г. Ревизията е възложена на М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и И. П. Д.. Срокът за извършване на ревизията е три месеца, считано от връчването на заповедта. Заповедта е връчена на жалбоподателя лично на 09.11.2016 г.

Със заповед № РД-01-1338/24.10.2016 г., издадена от Директора на ТД на НАП, на основание чл.7, ал.3 ЗНАП и с оглед продължително ползване на отпуск по болест и предстоящ отпуск поради бременност и раждане по смисъла на чл.163, ал.1 КТ от Г. М. В.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, сектор „Контрол“ при ТД на НАП С. и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, е оправомощен А. В. Т., на длъжност заместник – директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., да иземе по смисъла на чл.7, ал.3 ДОПК, разглеждането и решаването на преписките, свързани с извършване на ревизии от Г. М. В.-Н., както и да възложи правомощията да издава заповеди в хипотезите на чл.113, ал.3 от ДОПК, заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК за ревизионните производства, възложени до 31.12.2012 г. и ревизионни актове по чл.119, ал.2 ДОПК за ревизионните производства, възложени след 01.01.2013 г. на друг орган, равен по степен

на този, от когото е иззета преписката.

С решение № Р-22220515005515-098-001/ 28.10.2016 г., издадено от А. В. Т., на основание чл.7, ал.3 ДОПК с оглед продължително ползване на отпуск поради бременност и раждане по смисъла на чл.163, ал.1 КТ от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, сектор „Контрол“ при ТД на НАП С. и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, във връзка със заповед № РД-01-1338/24.10.2016 г. на Директора на ТД на НАП, е иззето разглеждането и решаването на Р – 22220515005515 от Г. М. В.-Н. и са възложени правомощията по възлагане на К. Г. М. при ТД С. в качеството на възлагащ орган.

Приложени са болнични листове за Г. М. В.-Н. от 26.10.2016 г., откоито е видно, че в периода 19.10.2016 г. – 02.03.2017 г. същата е била в отпуск по чл.163, ал.1 КТ.

Със заповед № 2186/02.03.2017 г., издадена от Директора на ТД на НАП С., на Г. М. В.-Н., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“, е разрешен платен отпуск поради бременност и раждане в размер на 275 календарни дни (остатък от 410 дни), считано от 03.03.2017 г. до 02.12.2017 г.

Със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22220515005515-020-001/ 06.02.2017 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е продължен срокът за приключване на ревизионното производство до 07.04.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р- 22220515005515-092-001/ 26.04.2017 г., връчен на жалбоподателя по реда на чл.32 ДОПК на 25.05.2017 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от жалбоподателя не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен на жалбоподателя по реда на чл.32 ДОПК на 18.07.2017 г.

С РА са установени задължения на Н. П. Д. по чл.19, ал.1 ДОПК за данък върху добавената стойност за задължения на „Колори маркет“ ЕООД общо в размер на 711 394.52 лева за периодите м.10.2014 г., м.12.2014 г., м.01.2015 г. и м.02.2015 г. в т.ч. и законната лихва за просрочие.

С жалба вх. № 4369/ 02.02.2024 г., подадена до АССГ е оспорен РА № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г. С определение № 2553/08.03.2024 г. по адм.д. № 2267/2024 г. по описа на съда, жалбата е изпратена по подведомственост на Директора на ДОДОП – С..

Във връзка с жалбата е постановено решение № 613/ 09.05.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отхвърлена жалбата срещу РА № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Решението е връчено на жалбоподателя на 10.05.2024 г. по електронен път.

РА е оспорен по съдебен ред с настоящата жалба, подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ, с която се иска прогласяване на нищожност на РА.

По делото са приети заключения на основна и допълнителна съдебно компютърно-техническа експертиза. Според вещото лице приложените по делото ЗВР № Р-22220515005515-020-001/ 14.07.2015 г., ЗВР № Р-22220515005515-020-002/ 06.02.2017 г., РА № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г. и РД № 22220515005515-092-001/ 26.04.2017 г. са подписани по метода detached р7s електронен подпис, няма неподписани документи. Всички изброени документи са подписани с квалифицирани електронни подписи, всеки от електронните подписи притежава сертификат за квалифициран електронен подпис. Според заключението базовите удостоверения (root certificates) на процесните електронни подписи са изтекли и не са достъпни към момента на изготвяне на

експертизата. Данните от електронно подписаните документи ги обвързват с електронните подписи, а сертификатите към електронните подписи съдържат информация за юридическото лице и физическите лица титуляри на електронни подписи. Според информацията, налична в електронните подписи, издадени от Инфонотари и от БОРИКА, всички електронни подписи са издадени с титуляр юридическото лице ТД на НАП – С., БУЛСТАТ 1310631880221. Информацията за физическите лица е следната: за документ P-22220515005515-020-001 Име=G. M. V.-N., електронна поща=g.vasilovska@ro22.nra.bg; за документ P-22220515005515-020-002 Име=K. G. M., електронна поща=k.metodieva@ro22.nra.bg; за документ РА No P-22220515005515-091-001: Подпис 1 Име=M. T. F., електронна поща=m.fereshtanova@ro22.nra.bg, Подпис 2 Име=K. G. M., електронна поща=k.metodieva@ro22.nra.bg; за документ РД No P-22220515005515-092-001: Подпис 1 Име=M. T. F., електронна поща=m.fereshtanova@ro22.nra.bg, Подпис 2 Име=I. Petrov D., електронна поща=i.p.dimitrov@ro22.nra.bg. В посочените документи няма никакви кодове под имената на съставителите. Самият сертификат съдържа публичния ключ за проверка на квалифицирания електронен подпис. Сертификатът съдържа и допълнителна информация - издател, сериен номер, титуляр, валидност и др. Според вещото лице не е налично валидиране на електронните подписи към датите на издаване и подписване на съответните документи, като няма изискване по Регламент 910/2014 за такова, за да бъде един електронен подпис валиден. Всеки издаден електронен подпис има уникален сериен номер, а за всеки електронен подпис и съответния сериен номер при издателя на електронни подписи „БОРИКА“ АД или Инфонотари е налична цялата информация, необходима, за да се идентифицира титуляра. Регламент (ЕС) 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, изисква Квалифицираните Удостоверения за Квалифициран Електронен Подпис (КУКЕП) да бъдат съхранявани на устройства с високо ниво на сигурност. Т. устройство е смарт-картата, върху която се записва удостоверението за електронен подпис заедно с публичния и частния в устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, това съответно се указва най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка. Електронните подписи положени в документите, отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) 910/2014. В случая в електронните подписи отсъства ЕГН на лицата, като тази информация е налична при издателя на квалифицираните електронни подписи. При подписването на процесните документи няма квалифицирано удостоверяване на времето на подписване (квалифициран времеви печат). Документът винаги се създава преди да бъде подписан.

В заключението на допълнителната съдебна компютърно – техническа експертиза са описани атрибутите на базовото удостоверение на всеки от електронните подписи, издадени от Инфонотари.

В във връзка с изготвянето на експертните заключения са приети писма от БОРИКА АД и Инфонотари, съдържащи информация относно издадените удостоверения за КЕП и данните на Г. М. В. – Н., послужили за идентификацията ѝ при издаване на квалифицираното удостоверение, в което е вписана като титуляр.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с изпратената от АССГ по подведомственост жалба от Н. П. Д., поради което процесната жалба е процесуално допустима, тъй като е изпълнена задължителната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

В жалбата се излагат аргументи относно съществуването на основания за обявяване на нищожност на издадения РА. Съгласно чл.149, ал. 5, вр. пар. 2 от ДР на ДОПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт и е подадена

от негов адресат.

Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

В жалбата е направено искане за прогласяване на нищожност на РА № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 613/09.05.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика (ОДОП) – С..

По възражението за нищожност поради липса на компетентност на органа по чл. 7, ал. 3 ДОПК, поради отсъствие на надлежно оправомощаване на издателя на ЗВР, липса на някоя от хипотезите на чл.7, ал.3 ДОПК за изземването на преписката и определянето на нов орган по приходите, който да издаде РА и липса на валидно оправомощаване на издателя на решението за изземване на преписката, съдът намира следното:

Съобразно чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, компетентен да издава заповеди за възлагане на ревизия (ЗВР) е органът по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Съгласно чл. 6, ал. 3 от Закона за Националната агенция по приходите (ЗНАП) териториалните дирекции установяват публичните вземания за данъци, за задължителни осигурителни вноски и други публични вземания, възложени им със закон, както и обезпечават и събират публичните вземания. Дейността на всяка териториална дирекция се организира и ръководи от териториален директор, в чиято компетентност по аргумент от чл. 11, ал. 1, т. 4 във вр. с ал. 3 от ЗНАП се включва правомощието да организира и ръководи възлагането и извършването на проверки и ревизии. В рамките на това правомощие е и установеното в чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК негово задължение да определи орган по приходите, който да възлага ревизии. Нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗНАП сочи кои от длъжностите в структурата на НАП са органи по приходите, а правомощията им са регламентирани в чл. 12, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК е предвидено РА да се издава от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията. В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по т. д. № 10/2016г. на ВАС изрично е прието, че „за да е налице валидно издаден РА в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на „възложил ревизията“, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция и 2. от орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 119, ал. 2 ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК.

От разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключението от това правило е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган. Предпоставките за изземване на производството са изчерпателно изброени: наличие на основания за отвод или самоотвод, трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения и невъзможност за изпълнение на служебните задължения, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, водеща до отпадане на компетентността. Правомощието да промени компетентния орган е на определен в закона горестоящ орган, като при действието на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП правомощието по чл. 7, ал. 3 ДОПК е част от компетентността на изпълнителния и на териториалния директор или на определени от тях служители на агенцията.

Няма спор, че с решение № Р-22220515005515-098-001/ 28.10.2016 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, издадено от А. В. Т., в качеството на началник отдел при ТД на НАП С., на основание чл. 7 ал.3 от ДОПК и във връзка със заповед № РД-01-1338 от 24.10.2016 г., е извършена промяна в състава на ревизиращия екип, като се изземва разглеждането и решаването на Р – 22220515005515, свързана с Н. П. Д. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Колори маркет“ ЕООД от Г. М. В.-Н. в качеството на възложил ревизията и се възлагат тези правомощия на К. Г. М. при ТД С. в същото качество.

Съобразно възлагането със заповед № РД-01-1338/24.10.2016 г. на директора на ТД на НАП С. А. В. Т. има функциите на компетентен орган по чл. 7, ал. 3 ДОПК и правомощия да иземе по смисъла на чл.7, ал.3 ДОПК, разглеждането и решаването на преписките, свързани с извършване на ревизии от Г. М. В.-Н., както и да възложи правомощията да издава заповеди в хипотезите на чл.113, ал.3 от ДОПК, заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК за ревизионните производства, възложени до 31.12.2012 г. и ревизионни актове по чл.119, ал.2 ДОПК за ревизионните производства, възложени след 01.01.2013 г. на друг орган, равен по степен на този, от когото е иззета преписката.

По силата на чл. 7, ал. 3 ДОПК /в приложимата редакция/ определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът.

Относима е и нормата на чл. 7, ал. 3 ЗНАП, според която изпълнителният директор и териториалният директор упражняват правомощията по чл. 7, ал. 3 ДОПК и могат да оправомощават със заповед своите заместници или да определят други служители от агенцията да упражняват техни правомощия.

Представянето на доказателства за наличие на обстоятелства по чл. 7, ал. 3 ДОПК съгласно общото разпределение на доказателствената тежест по чл. 170, ал. 1 АПК предполага представяне на конкретни доказателства за наличие на материална компетентност на издателя на оспорения акт в посочения от съда смисъл. Безспорно, към датата на издаване на решението от 28.10.2016 г. А. Т. заема длъжност началник отдел при ТД на НАП С. и ответникът е представил доказателства за оправомощаване на служителя с правомощията по чл. 7, ал. 3 ДОПК съгласно изричното изискване в нормата на чл. 7, ал. 3 ЗНАП за наличие на подобно. В този смисъл са: решение № 7297 от 12.06.2017 г. по адм. д. № 10174/2016 г., I отд. на ВАС, решение № 4989 от 28.04.2020 г. по адм. д. № 3014/2020 г., I отд. на ВАС, решение № 18 от 03.01.2020 г. по адм. д. № 8637/2019 г., I отд. на ВАС и др.

Настоящият съдебен състав приема, че отпускът за бременност, раждане и отглеждане на малко дете съставлява „трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения“ по смисъла на чл. 7, ал. 3 ДОПК по отношение на Г. М. В.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТИ на НАП С.. В тази насока следва да бъдат съобразени конкретните факти и обстоятелства по казуса, както и спецификите на ревизионното производство като вид особено производство за установяване на публични задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Преценката на времетраенето на невъзможността следва да се съпоставя с продължителността на самото производство, в което следва да участва органа, по отношение на който е налице такава невъзможност. В случая се касае за ревизионно производство, сроковете за провеждането и приключването на което са уредени в чл. 110 – 120

ДОПК и по специално в нормата на чл. 114 ДОПК. Когато поради обективни причини органът е в невъзможност да участва в провеждането на ревизията в посочените времеви граници, следва да се приеме, че в такава хипотеза е налице „трайна невъзможност“ по смисъла на чл. 7, ал. 3 ДОПК. С оглед на данните по делото настоящата съдебна инстанция намира, че са налице доказателства, които установяват наличието на трайна невъзможност за изпълнение на функциите по отношение на Г. М. В.-Н. в качеството ѝ на ръководител на ревизията, което е обусловило необходимостта от издаването на решение Р-22220515005515-098-001/ 28.10.2016 г. на основание чл. 7, ал. 3 ДОПК, с което е иззето разглеждането и решаването на /преписка/ Р – 22220515005515, свързана с Н. П. Д. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Колори маркет“ ЕООД от Г. М. В.-Н. в качеството на ръководител на ревизията и М. Т. Ферещанова в качеството на ревизор и извършването на ревизията е възложено на К. Г. М. в качеството на ръководител на ревизията и на М. Т. Ферещанова в качеството на ревизор. Като такива доказателства следва да бъдат разглеждани представените болнични листове и заповед № № 2186/02.03.2017 г. на директора на ТД на НАП С., с която на осн. чл. 63 във вр. с чл. 164, ал. 1 КТ на Г. М. В.-Н. е разрешен отпуск поради бременност и раждане в размер на 275 календарни дни (остатъка от 410 дни), считано от 03.03.2017 г. до 02.12.2017 г. Твърде дългият период, през който Г. М. В.-Н. е в отпуск поради бременност, раждане и отглеждане на малко дете следва да се разглежда като „трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения“ по смисъла на ДОПК за изпълнение на служебните ѝ задължения, свързани с провеждане на процесната ревизия. При сходна фактическа обстановка решение в този смисъл от практиката на ВАС е решение № 11538 от 15.11.2021 г. на ВАС, осмо отделение, постановено по адм. д. № 390/2021 г. Допуснатото с решението за изземване разместване на членовете на ревизиращия екип не прави същото порочно. Важното и съществено в случая е, че по силата на това решение К. Г. М. придобива качеството на ръководител на ревизията, поради което същата има надлежна материална компетентност да подпише и издаде процесния ревизионен акт.

Според правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията и ръководител на същата. Предвид изложените обстоятелства съдът счита това нормативно изискване за спазено.

Видно от горното издателите на оспорения ревизионен акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен. Налице е и териториална компетентност на авторите на акта, които са част от териториалната дирекция на НАП [населено място], която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, тъй като постоянният адрес на ревизираното лице е в [населено място].

Атакуваният ревизионен акт, чиято неразделна част е ревизионния доклад /РД/, обективира както фактическите основания на органа по приходите във връзка с определените задължения за данъци на РЛ, така и правните основания за неговото издаване. Публичните вземания са конкретизирани в достатъчна степен на яснота по основание, размер и субект. Съдържанието на ревизионния акт кореспондира със зададените изисквания за такъв акт по чл. 120 от ДОПК.

С оглед на гореизложеното ЗВР и РА са издадени от органи по приходите, притежаващи съответната компетентност.

По възражението за нищожност на РА с доводи, че подписите, положени от името на органите по приходите в издадените електронни документи ЗВР, РД и РА не отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 г. и ЗЕДЕУУ, съдът приема следното:

Оспореният РА № № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията е издаден и в предвидените от закона форма и съдържание.

РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител.

Електронният подпис е приравнен на саморъчен съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Съгласно последната разпоредба „електронен подпис“ означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Квалифициран електронен подпис съгласно чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014, според който „квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. А съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните. Удостоверението за електронен подпис е средство за електронна идентификация и потвърждаване на самоличността на лицето, подписващо даден документ /файл/. Удостоверението за електронен подпис е законово признато за еквивалент на саморъчен подпис за лицата, които притежават такова удостоверение. От представените удостоверения, като прикачен файл е видно, че подписите са положени от съответните лица, в периода на срока на действие на удостоверенията. В тази връзка се установи, че РА е подписан с електронен подпис от лицата, посочени като негови издатели, с КЕП и в периода на действие на удостоверенията. В контекста на изложеното съдът приема оспорения по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма на административен акт по чл. 120 от ДОПК. В този смисъл са и приетите заключения на първоначалната и допълнителната съдебно компютърно – технически експертизи, които съдът кредитира като обективно и компетентно депозиран и отговарящи в пълнота на поставените задачи.

Постановената ЗВР и последващото ѝ изменение са надлежно връчени на РЛ и с тях е определен срок на ревизията в съответствие с предписанието на чл. 114 от ДОПК. РД е изготвен в рамките на срока по чл. 117 от ДОПК. На РЛ е връчен препис от РД и поради тази причина валидно и срочно страната в ревизионното производство е могла да упражни процесуалното право по подаване на писмено възражение срещу него, което възражение е било обсъдено от ревизионния екип в ревизионния акт съобразно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Актът е издаден на 20.06.2017 г. при съблюдаване на разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

С горните аргументи, съдът достига до извод, че не се установяват пороци, водещи до нищожност на оспорения ревизионен акт, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно.

С оглед общия материален интерес 711 394.52 лева (главница в размер на 567 644.08 лв. и законната лихва върху същата в размер на 143 750.44 лв.), и съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на общо 15 845.88 евро (с левова равностойност 30 991.84 лева) представляващи юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. Д., от [населено място],[жк]40Б, вх.Б, ет. 4, ап. 19, чрез адв. Д. от АК- [населено място] и адв. Б. от АК-гр. П., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220515005515-091-001 от 20.06.2017 г., издаден от К. Г. М., началник сектор, орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 613/09.05.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика (ОДОП) – С..

ОСЪЖДА Н. П. Д., от [населено място],[жк]40Б, вх.Б, ет. 4, ап. 19, да заплати на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., при Централно управление на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 845.88 (петнадесет хиляди осемстотин четиридесет и пет евро и 88 евроцента) евро (с левова равностойност 30 991.84 лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: